

Ad Corinthios II

A murū: sic effugi manū ei⁹.

XII

Si gloriari optet: nō expedit qđem. Venia aut̄ ad visiones et reuelationes domini. Scio hoīem in xp̄o an̄ annos q̄tuorde cim siue i corp̄e siue extra corp̄e nescio: deus scit: raptū hm̄di vsc̄ ad tertiu celū. Et scio hm̄di hoīem siue i corp̄e siue extra corp̄e nescio de⁹ scit: qm̄ raptus ē i paradisu: et audiuit arcana verba q̄ non licet hoī loqui. Pro hoīi gloriabor: p̄ me aut̄ nihil nisi i infirmitatib⁹ meis. Nam et si voluero gloriari: non ero insipiens. Veritatem em̄ dicā. Parco autē ne q̄s me existimet supra id qđ videt in me: aut audit aliquid ex me. Et ne magnitudo reuelationū extollat me: dat⁹ ē m̄hi stimul⁹ carnis mee angel⁹ satane q̄ me collaphizet. Prop̄ qđ ter dñz rogaui ut discederet a me et dixit mihi Sufficit tibi grā mea. Nā virtus i infirmitate p̄ficit. Libenter igit̄ gloria bor̄ i infirmitatib⁹ meis: vt inhabitet in me virtus xp̄i. Propter qđ placeo mihi i infirmitatib⁹ meis: in tumultis: in necessitatib⁹ in p̄secutionib⁹: in angustiis p̄ xp̄o. Cū em̄ infirmor tūc potēs sū. Fact⁹ sū insipiens: vos me coegistis. Ego em̄ a vobis debui cōmendari. Nihil enim min⁹ feci ab his q̄ sunt supra modū apli. Tameris nihil sū signa tū ap̄stol⁹ mei facta sunt sup̄ vos in oī patiētia in signis et pdigijis et virtutib⁹. Quid ē enī qđ minus habuistis p̄ ceteris ecclesijs: nisi q̄ ego ipse non grauauī vos? Donate mihi hāc iniuriā. Eccetertio h̄ parat⁹ sum venire ad vos et non ero grauis vobis. Nō em̄ qro q̄ vestra sunt s̄ vos. Nec em̄ debet filij parētibus thesaurizare: sed parentes filij. Ego aut̄ libētissime impēdā et supimpendar ego ipse p̄ animab⁹ vestris: lz pl⁹ vos diligens: min⁹ diligar. Ez esto. Ego vos nō grauauī s̄ cum essem astut⁹ dolo vos cepi. Nūquid p̄ aliquē eoz q̄s misi ad vos circūueni vos? Rogauī titū: et misi cū illo fratre. Nūquid titus vos circūuenit? Nōne eodē spū ambulauim⁹? Nōne eisdē vestigūs? Olim putat⁹ q̄ excusem⁹ nos apud vos? Corā deo i xp̄o loquimur. Qia em̄ charissimi ppter edificationē vestrā. Timeo em̄ ne forte cū venero: nō q̄les volo inueniā vos: et ego inueniar a vob⁹ q̄lem nō vultis: ne forte contentiones: emulationes: iōsitates: dissensioēs: detractiones: susurratioēs: inflationes: seditiones sint inter vos. Ne itez cū venero humiliet me de⁹ ap̄d vos et lugeā multos ex his q̄ ante peccauerunt et non egerunt penitentiaz sup̄ imundicia et fornicatione et impudicitia

A Deutro. 17.
Mat. 18.c.

Equā gesserunt.

XIII

Cecetertio h̄ venio ad vos: In ore

duorum vel triū testiū stabit omne verbum Heb. 10.8. Predixi em̄ et p̄dico: vt p̄ns vob̄: et nūc q̄b̄. sens his qui ante peccauerūt et ceteris ob⁹ qm̄ si venero itez nō parcā. An experimentū q̄ritis ei⁹ qui i meloquis xp̄s. Qui i vob̄ nō firmat⁹ s̄ potēs ē i vobis. Nā et si crucifix⁹ ē ex infirmitate: s̄ viuit ex virtute dei. Nam et nos infirmi sum⁹ in illo: s̄ viuem⁹ in eo ex virtute dei in vob̄. Nos metiplos temptates: estis i fide: ip̄i vos p̄bate. An nō cognoscit⁹ vos metiplos: q̄r xp̄s iesus i vob̄ est: nisi forte reprobi estis. Spero autē q̄ cognoscit⁹: qr nos nō sum⁹ reprobi. Oram⁹ autē deum vt nihil mali faciat⁹: non vt nos p̄bati parca mus: s̄ vt vos qđ bonū est faciat⁹. Nos at vt reprobi sum⁹. Nō possum⁹ em̄ aliqd adūsus vitatem: p̄vitatem. Gaudemus em̄ qm̄ nos infirmi sum⁹: vos aut̄ potētes esti. Hoc et oram⁹: vt am̄ p̄sumationem. Ideo em̄ hec absens scribo: vt non p̄sens durius agā fm̄ ptatēm quā dñs dedit mihi i edificationē et nō in destructionē. De cetero frēs gaudete: perfecti estote: exhortamini: id ipsum sapite. Psacē habete et de⁹ pacis et dilectionis erit Mat. 5.2. vobiscū. Salutate iūicē i osculo sc̄tō. Salutat̄ vos oēs sancti. Gratia dñi nr̄i iesu xp̄i et charitas dei: et coicatio sancti sp̄s: sit cum omnibus vobis. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Chorinthios sc̄da. Incipit argumentū in ep̄lam ad galathas.

Galathe sūt greci. Hi verbū vita-
tis p̄mū ab aplō acceperūt s̄ post
discellū ei⁹ tēptati sūt a falsis apo-
stolis: vt in legē et circūcisionem
verterent⁹. Hos aplūs reuocat ad fidē vitatis: scribens eis ab epheso.

Explicit argumentum. Incipit capitulatio
ep̄le ad Galathas sex habētis cap̄la.

REdarguit apls Galathas d̄ veloce
trāslatiōe ab euāgelio xp̄i: qđ tamē
apl̄s non ab hoīe accepit: nec aī suā
querione nec post: s̄ a xp̄o.
Ostēdit apl̄s circūcisionē nō esse necessariā
ex approbatōe et autoritate aliorū aplōrū. Et
restituit apl̄s petro q̄ videbat aliquē circūcisiōnē palliare: p̄cludēs legalia nō esse suāda
Increpan̄t galathe: ac ostendēs apl̄s imp-
fectionē legis mosaice: dicit iusticiam esse ex
fide annectendo legis utilitatem.

Ostēdit apl̄s cessationē legaliū p̄ duas sili-
tudines: iterposita galathaz ingratitudine
Inducūt galathe legalia nō obſuare p̄p̄
euasionē maloz. deinde ex p̄secutiōe bonoru.
et distinguūt opa carnis et sp̄s.

Monet galathas apl̄s ad mutuā supporta-
tionē, et p̄firmat dicta de cessatione legaliū.

B

C

D

I

II

III

IV

V

VI

D

Ad Galathas

Explicit registrū. Incipit ep̄la Pauli
ad galathas. Caplū I

Dlus nō ab hoib⁹ neq; p̄ hoiez s;
p̄ iesu xp̄m ⁊ deū patrē q̄ susci-
tauit eū a mortuis: ⁊ q̄ mecum
sunt oēs fr̄s: eccl̄is galathie. Erā vobis
⁊ par a deo p̄r̄en̄ro ⁊ dño iesu xp̄: q̄ dedit
semetip̄m p̄ pctis n̄tis vt eriperet nos de p̄
senti secl̄o nequā f̄m voluntatē dei ⁊ patris
n̄tis: cui ē gl̄ia in secula seculor̄. Amen.
B ror q̄ sic tā cito trāsserimini ab eo q̄ vos vo-
cauit i gr̄am xp̄i in aliud euāgeliū: qd̄ nō est
aliud nisi sūt aliqui q̄ vos turbat̄: ⁊ volūt
puerere euāgeliū xp̄i. Sed licet nos aut an-
gel⁹ de celo euāgelizeat vob̄ p̄ter q̄ qd̄ euan-
gelizauim⁹ vobis: anathema sit. Sic pdixi
⁊ nunc iter⁹ dico: si quis vobis euāgeliiza-
uerit p̄ter id quod accepestis anathema sit.
L odo enīz hoib⁹ suadeo: an deo? An q̄ro
hoib⁹ placere? Si adhuc hoib⁹ placere; xp̄i
seru⁹ nō essem. Notū em̄ vob̄ facio fr̄s euā-
geliū qd̄ euāgelizeatz est a me: qz nō est h̄m
hoiez. Neq; em̄ ego ab hoiez accepi illud ne-
q; didici: s; p̄ reuelationē iesu xp̄i. Audistis
em̄ p̄uersationē meaz aliquā in iudaismo qm̄
supra modū p̄sequebar eccl̄iam dei: ⁊ expu-
gnabā illā: ⁊ pficiebā i iudaismo supra mul-
tos coetaneos meos i generē meo: abūdāti/
us emulator existēs paternaz meaz traditi-
onū. **C**ū autē placuit ei q̄ me segregauit ex
vtero matris mee: ⁊ vocauit p̄ gr̄am suā vt
reuelaret filiū suū in me vt euāgelizear̄ illū
igentib⁹. Atiuo nō acquieci carnī ⁊ sanguini.
Neq; veni hierosolymā ad antecessores
meos aplos: s; abii in arabiam ⁊ iter⁹ reiuss
sum damascū. Deinde post annos tres veni
hierosolymā videre petrū: tm̄si apud cum
dieb⁹ q̄ndecim. Aliū at aploz vidi neminē
nisi iacobū fratrē dñi. Que autē scribo vob̄
ecce corā deo qz nō mentior. Deinde veni in
ptes syrie ⁊ cilitie. Erā autē ignot⁹ facie ec-
clesiū iudee: q̄ erāt i xp̄o. Tm̄ autē auditum
babebat: qm̄ q̄ p̄sequebat̄ nos aliquā: nunc
euāgelizeat fidē quā aliquā expugnabat: ⁊ in
me clarificabant deum.

A d Einde post annos q̄tuordecim iterū
ascendi hierosolymā cū barnaba assū
pto ⁊ tito. Ascendi autē h̄m reuelationem ⁊
stuli cū illis euāgeliū qd̄ pdico in gētibus.
Georū autē his q̄ videban̄ aliquid esse: ne
forte in vacuū currerē aut cucurrissem. Sed
neq; titus q̄ mecum erat: cū esset gētis cōpul-
sus ē circūcidi: s; p̄pter subintroductos fal-
sos fr̄s q̄ subintroderūt explorare libertatē

n̄raz quā habem⁹ i xp̄o iesu: vt nos i h̄situ-
tē redigerēt. Quib⁹ nec ad horā cessim⁹ subi-
lectiōi vt vittas euāgeliū p̄maneat ap̄b̄ vos
Ab his autē q̄ videban̄ eē aliquid: qles aliquā
fuerint nihil mea interest. Deus em̄ p̄sonā
hois nō accipit. Mihi em̄ q̄ videbāt eē alt
qd̄ nihil p̄tulerūt: s; ecōtra cum vidissent q̄
creditū ē mihi euāgeliū p̄putū: sic ⁊ petro
circūcisiōis q̄ em̄ op̄at̄ ē petro i apostolatū
circūcisiōis: op̄at̄ ē ⁊ mihi it̄ gētes: ⁊ cū co-
gnouissent gr̄am q̄ data ē mihi. iacob⁹ ⁊ ce-
phas ⁊ iohes q̄ videbāt colūne eē: dextras
dederūt mihi ⁊ barnabe societatis: vt nos i
gētes: ipsi autē i circūcisionē tm̄: vt pauperū
memores essem⁹. Ad etiā sollicit⁹ fui hocip-
sū facere. Cū autē venisset petr⁹ antiochiā: in
faciē ei restiti: qz rep̄hēsibilis erat. Petr⁹ em̄
q̄ veniret quidā a iacobo: cū gētib⁹ edebat
Cū autē venissent: subtrahebat ⁊ segregabat
se: timēs eos q̄ ex circūcisiōe erāt. Et simula-
tionē ei⁹ p̄sensēt ceteri iudei: ita vt ⁊ barna-
bas ducerēt ab eis i illā simulationē. **G**z cū
vidissim⁹ q̄ nō recte ambularēt ad vitatē
euāgeliū: dixi cephe corā oib⁹. Si tu cū iu-
dei⁹ sis: gētilarēt viuīs et nō iudaice: quō gē-
tes coḡ iudaizare? Nos natura iudei ⁊ nō
ex gētib⁹ p̄tōres. Sc̄iētes autē q̄ nō iustifi-
cat h̄o ex opib⁹ legi: nisi p̄ fidē iesu xp̄i ⁊ nos
i xp̄o iesu credimus: vt iustificemur ex fide
xp̄i ⁊ nō ex opib⁹ legis Prop̄ qd̄ ex opib⁹
legi nō iustificabif̄ ois caro. Q̄ si q̄rentes iu-
stificari i xp̄o: inuēti sum⁹ ⁊ ipsi peccatores
nunquid xp̄s peccati minister ē? Absit. Si
em̄ q̄ destruxi iter⁹ hec reedifico: p̄uariato
rē me p̄stituo. Ego em̄ p̄ legē legi mortu⁹ sū
vt deo viuā. Christo p̄fixus sū cruci. Atiuo
autē iā nō ego: viuit vō i me xp̄s. Q̄ autē nūc
viuo i carne in fide viuo filiū dei: qui dilexit
me ⁊ tradidit seipsum p̄ me. Non abūcio
gr̄am dei. Si em̄ p̄ legē iusticia: ergo gratis
O xp̄s mortuus est. **III**
In sensati galathe: q̄s vos fascina/
uit nō obediare vitati? An q̄z oclos
xp̄s ihs p̄sc̄p̄t̄ ē: ⁊ i vob̄ crucifix⁹. Hoc so-
lū a vob̄ volo discere: ex opib⁹ legi sp̄m acce-
pisti: an ex auditu fidei? Sic stulti esti vt cū
sp̄m ceperisti: nūc carne cōsumamini. Tanta
passi estis sine causa: si tm̄ sine causa. Qui ḡ
tribuit vob̄ sp̄m ⁊ op̄at̄ vittates in vobis ex
opib⁹ legi an ex auditu fidei? Sic scriptū est
abraā credidit deo: ⁊ reputū est illi ad iu-
sticiā. Cognoscite ḡ: qz qui ex fidesūt: hi sūt
filii abrae. P̄rouidēs autē scriptura: qz ex fide
iustificat gētes de⁹: p̄nuncianit abrae: quia
benedicēt in te oēs gētes. Gif̄ qui ex fide
sūt bñdicēt cū fideli abraā. Quicūq; em̄ ex

B
Rho. 2.b.
Eph. 6.b.
Col. 3.d.
Actu. 10.c.
Jac. 2.b.

B

B

B
Gen. 15.d.
Rho. 4.a.
Jac. 2.d.

B

Ad Galathas

opib^o legis sūt: sub maledicto sūnt. Scriptū
 Deutro. 27. ē em̄ **Maledict^o** ois q̄ nō p̄māseriti oībus
 que scriptū sūt i libro legis vt faciat ea. Qm̄
 aūt in legē nō iustificat apud deū. **Ma/**
 Abachuc. 2. nifestū ē q̄ iust^o ex fide viuit. Lex aūt nō ē
 ex fide: s̄ qui fecerit ea: viuet i illis. **Christ^o**
 nos redemit de maledicto legis: fact^o p̄ nob
 maledictū: q̄ scriptū est q̄ **Maledict^o** ois q̄
 Deutro. 21. pēdet i ligno: vt i gentib^o bñdictio abrae fi
 eret i xp̄o ielu vt pollicitationē sp̄us accipi
 veb. 9.c. amus p̄ fidē. **Frēs** s̄m hoīem dico: tñ hoīs
 p̄fimatū testamentū nō spēnūt aut sup
 ordinat. **Abrae** dictē sūnt p̄missiones: i se
 mini ei^o. Nō dič i seminib^o q̄s i multis: s̄ in
 vno: i semini tuo q̄ ē xp̄s. Hoc aūt dico te
 stamentū p̄fimatū a deo q̄ post q̄dringētos
 i trīginta annos facta est lex: nō irritū facit
 ad euacuandā p̄missionē. Nā si ex lege he
 reditas iam nō ex p̄missionē. **Abrae** aūt per
 reppromissionē donauit de^o. Quid igit lex?
 Propter trāgressionē posita ē donec veni
 ret semē cui p̄misera t̄ ordinata p̄ angelos in
 manu mediatoris. **Mediator** autē vni^o nō
 est: de^o aūt vni^o est. Lex ḡ aduersus p̄missa
 dei. Absit. Si em̄ data esset lex q̄ posset viui
 ficare vere ex lege esset iusticia. **Hed** p̄clusit
 scriptura oia sub peccato: vt p̄missio ex fide
 ielu xp̄i daret credentib^o. **Vrius** aūt q̄ ve
 niret fides sub lege custodiebamur p̄clusi in
 eā fidē q̄ rēuelanda erat. Itaq^z lex pedago
 gus nr̄ sūt i xp̄o vt ex fide iustificemur. At
 vbi venit fides: nō sumus sub pedagogo
 Dēs em̄ filiū dei estis p̄ fidē q̄ est in xp̄o ielu
 Quicunq^z em̄ in xp̄o baptizati estis: xp̄m
 induistis. Nō ē iude^o neq^z grec^o: nō ē seru^o
 neq^z liber: nō ē masculus neq^z femina. Dēs
 enim vos vnu^o estis in xp̄o ielu. Si aūt vos
 christi: ergo semē abrae estis: s̄m p̄missionē
 heredes. **III**

A **D** Ico aūt: Quāto tpe heres p̄vulus
 ē: nihil differt a suo cū sit dñs oīm
 s̄ sub tutorib^o i actorib^o ē vscq ad p̄finitum
 t̄pis a patre. Ita t̄ nos cū essem^o parvuli sub
 elemētis mūdi eram^o seruītētes. At vbi ve
 nit plenitudo t̄pis: misit de^o filiū suū factum
 ex muliere factū sub lege: vt eos qui sub lege
 erant redimeret: vt adoptionē filioꝝ recipere
 remus. Qm̄ aūt estis filiū dei: misit de^o sp̄m
 filiū sui in corda v̄ra clamantei abba pater.
 Itaq^z iā nō seru^o ē s̄ fili^o. Si fili^o i heres p̄
 deū. **S**z tūc quidem ignorātes deū his qui
 natura nō sunt dñi: v̄iebat. Nūc aūt cum
 cognouerit deū iūo cogniti sitis a deo quō
 querimini itez ad infirma i regena elemēta
 quib^o denuo v̄ire vultis. **B**les obseruat^o
 t̄ mēses t̄ tpa t̄ annos. **T**imeo vos: ne for
 1. Ths. 1.b.

B

te sine causa laborauerim in vob. Estote sic
 ego: q̄r i ego sīc vos. **Frēs** obsecro vos: ni
 bil me lefistis. **S**cil aūt q̄r i infirmitatē car
 nis euāgelizaui vob iā hde: t̄ temptationē ve
 strā i carne mea nō sp̄euistis neq^z respūistis
 s̄ sic angelū dei excepsistis me sīc xp̄m icelum
 Ubi ē ḡ beatitudō v̄ra? **L**estimoniu^m em̄ per
 hībeo vob: q̄r si fieri posset oculos v̄ros eru
 issit et dedissetis mihi. Ergo inimic^o vos
 fact^o sū ver^o dices vobis. **E**mulans vos nō
 bñ: s̄ excludere vos volunt: vt illos emule
 min. Bonū aūt emulemi in bono sp: t̄ non
 tm̄ cū p̄ns suz apud vos. **F**ilioli mei q̄s ite
 rū pturio donec formet xp̄s i vobis. **Velle**
 aūt esse apud vos modo t̄ mutare vocē me
 am: qm̄ p̄fundor in vobis. **B**icite mihi: qui
 sub lege vultis esse. **L**egē nō legistis **S**cri
 ptū ē em̄: qm̄ abraā duos filios habuit: vnu^o
 de ancilla t̄ vnu^o delibera. **S**z qui de ancil
 la s̄m carnem natus est: q̄ aūt de libera p̄ re
 promissionē. Que sūt p̄ allegoriā dicta **H**ec
 em̄ sunt duo testamenta. **V**nū q̄dem in mō
 te sīna in seruitutem generās q̄ est agar. Si
 na em̄ mons est i arabia q̄ p̄iūc^o est ei: q̄nūc
 est hierlm̄ t̄ seruit cū filiis suis. Illa autes q̄
 sūlū ē hierlm̄ libera ē q̄ est mater nr̄a. **S**cri
 ptum ē em̄ **L**etare sterilis q̄ nō paris: erū
 pe t̄ clama q̄ nō parturis: q̄r multi filiū deser
 te magis q̄ ei^o q̄ hz virum. **N**os autes frēs
 s̄m ysaac p̄missionis filiū sum^o. **S**z quo tunc
 is q̄ s̄m carnem natus fuerat p̄lequebat eu
 qui s̄m sp̄m ita t̄ nunc. **S**z qd dicit sc̄ptura.
Euge ancillā t̄ filiū ei^o. **N**on cū heres erit
 fili^o ancille: cū filio libere. Itaq^z frēs non su
 mus ancille fili^o: s̄ libere: qua libertate nos
 xp̄s liberauit. **V**

S **T**ate: t̄ nolite itez iugo seruitū cō
 tineri. **E**cce ego paul^o dico vob qm̄
 si circūcidam^o xp̄s vob nihil proderit **Z**e
 stificor aūt rursus oī hoi circūcidēti se: qm̄
 debitor ē vnu^o legi faciēde. Euacuati estis
 a xp̄o q̄ i lege iustificam^o a grā excidisti **P**os
 ei sp̄u ex fide sp̄ē iusticie expectam^o nā i xp̄o
 ielu neq^z circūcisio aliqd valet neq^z p̄putū
 s̄ fides q̄ p̄ charitatē opatur. **L**urrebas bñ
Quis vos ipediuit v̄itati nō obedire? **N**emī
 p̄sensieritis. **P**ersuasio hec nō ē ex eo q̄ vo
 cat vos **M**odicū fermētū totā massaz cor
 rūpit. **E**go p̄fido i vobis i dño: q̄ nihil ali^o
 ud sapientis. **Q**ui autē cōturbat vos: porta
 bit iudiciū quicunq^z ē ille. **E**go aūt frēs si cir
 cūcisionē adhuc p̄dico: quid adhuc p̄secuti
 onē patior. **E**rgo euacuatū est scandalū cru
 cis. **U**trīa abscindant qui vos cōturbant.
Vos em̄ in libertatē vocati estis frēs: tñ ne
 libertatē i occasionē detis carnis: s̄ p̄ chari

Sapien^m. 5. 2. Cor. 5. 6.
 Esai. 54. 4. Actu. 15. 2.
 Luc. 23. 5. Eces. 13.
 1. Cor. 5. b.

L

F

V

B

C

Ad Ephesios I

tatē spūs fuit in inicē. Dis em̄ lex i uno ser
mone implet̄ diliges proximū tuū sic teipſū
Leui.19.
Dat.22.5.
Mar.12.5.
Luc.10.5.
Rho.13.c.
Jac.2.b.
Rho.13.d.
1.Pet.2.b.
D
Q si inicē mordetis et comeditis videtene
ab inicē plūmamini. Dico aut̄ in xpō Spi
ritu ambulate et desideria carnis nō pficie
tis. Caro em̄ pcupiscit aduersus spū: spūs
aut̄ aduersus carnē. Hec em̄ sibi inicē aduer
san̄: vt nō q̄cunq̄ vultis illa faciat. Q si
spū ducemini nō estis sub lege. Manifesta
sunt aut̄ opera carnis q̄sūt fornicatio: imūdi
cia: ipudicitia: luxuria: idolor̄: seruit̄: vene
ficia: inimicitie: ptentiones: emulatiōes: ire
rire: dissensiones: secte: inuidie: homicidia.
ebrietates: comedationes: et his similia: que
pdico vob̄ sicut pdixi: qm̄ qui talia agū t re
Ezech.47.
Zoc.22.2.
Bbo.13.d.
1.Pet.2.b.
A
Eebrietas: gaudiū: pax: patientia: bengni
tas: bonitas: lōganimitas: māsuetudo: fides
modestia: ptimēta castitas. Aduersus hu
iustiūdī nō est lex. Qui aut̄ sunt christi: car
nem suā crucifixerūt cū virtūs et pcupiscēt̄
Si spū viuimus: spiritu ambulemus. Non
efficiamur inanis glorie cupidi: inicem pro
uocat̄es: inicē inuidentes
B
Wat.18.c.
Loc.17.a.
Brat̄es et si poccupat̄ fuit hō i aliq̄
delicto vos q̄ spūales estis hm̄oi in
struite i spū lenitati: siderās teipſū: ne et tu
rept̄eris. Ulter alterius onera portate: et sic
adimplebitis legē christi. Nam si q̄ se existi
mat se aliquid esse cū nihil sit: ip̄e se seducit.
Op̄ aut̄ suū pber vnuſq̄s et si i semetiō
tm̄ gloriā habebit et nō in altero. Unusq̄s
em̄ onus suū portabit. Cōmunicet aut̄ his q̄
cathezizat̄ verbo ei q̄ se cathezizat in cibis
bonis. Nolite errare: de nō irridet̄. Que
pro.22.
1.Cor.15.5.
Diere.12.
1.Cor.9.b.
1.Tob.3.c.
C
D
Em̄ seminauerit homo: hec et metet. Qui qui
seminat in carne sua: de carne et metet corru
ptionē: qui autē seminat in spū: de spū metet
vitam eternā. Bonū aut̄ faciētes non defi
ciamus: ip̄e em̄ suo metem̄ nō deficientes.
Ergo dū tps habemus: operemur bonū ad
oēs: maxime aut̄ ad domesticos fidei. Vide
te q̄lib̄ lris scripti vob̄ mea manu. Quicūq̄
em̄ volūt placere i carne: hi cogūt vos circū
cidi: tm̄ vt crucis xpō psecutionē nō patiāt̄
Neq̄ em̄ qui circūcidunt̄: legē custodiunt̄.
Et volūt vos circūcidi: vt i carne v̄ra gloriē
tur. Hibi aut̄ absit gloriari nisi i cruce dñi
nři iesu xp̄i: p̄ quē mibi mūdus crucifixus ē
et ego mūdo. In xpō em̄ iesu neq̄ circūcisio
aliquid valet neq̄ p̄putū: Et noua creatura
Et quicūq̄ hāc regulā secuti fuerint: pax su
per illos: et misericordia: dia et super istū dei. De
cetero nemo mibi molest̄ sit. Ego enim sti
gmata dñi iesu i corpore meo porto. H̄ra dñi
nři iesu xp̄i cū spū vestro fratres. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Galathas. Incipit argumentum in epistolā ad Ephesios.

Ephesij sunt asiani. Hi accepto
verbo veritatis p̄stiterūt in fide.
Hos collaudat apl̄us scribēs eis
ab yrbe roma d carcere p̄ tychicū
diaconum.

Explicit argumentum. Incipit capitulatio
eple ad Ephesios sex p̄tinentis capitula.

Dom̄is aliq̄ diuina p̄destinatio et re
colun̄ diuina bñficia facta apostoli
et ephesij.

Inducunt ephesij ad grārū actionē: q̄r̄ sunt
a pctō liberati: et ab alijs gentib̄ segregati.
Premittit apl̄s ad orādū p̄ ephesij dispositi
onem: et p̄ eis orat: totū bonū coꝝ deo at
tribuendo.

Instruit apl̄s ephesios ad suandā vnitatē
ecclasiasticā i p̄nctione et distinctōe mēbroꝝ
ac deinde inducit ad morū honestatē.

Apl̄s inducit ephesios ad sequēdū xp̄m in
feruore charitatis: et decorē sc̄titatis: ac virtute
cognita et instruit p̄sonas iūctas m̄rimonto
Docet apl̄s parentū ac filiorū mutuā queri
sationē: et reddit ad instruendū ephesios de
omnibus virtutibus generaliter.

Explicit registrum. Incipit epistola
Pauli ad Ephesios. Capl̄m I

Aul' aposto
Plus xp̄i iesu p̄ voluntatē dei: oī
bus sanctis q̄sūt ephesij: et fide
lib̄ i xp̄o iesu. H̄ra vob̄ et pax
a deo p̄fēn̄o et dño iesu xp̄o. Bñdicit̄ deo et
p̄fē dñi nři iesu xp̄i q̄ bñdixit nos i oī bñdici
one spūali i celestib̄ i xp̄o sicut elegit nos in
ip̄o an̄ mundi p̄stitutionē: vt essem̄ sancti et
immaculati i p̄spectu ei i charitate. Qui p̄de
stinauit̄ nos i adoptionē filiorū p̄ iesu xp̄m i
ip̄m hm̄ p̄positū voluntatī sue i laudē glorie
grē sue i q̄ gratificauit nos i dilecto filio suo
i q̄ habem̄ redēptionē p̄ sanguinē ei i remis
sionē pctōꝝ hm̄ diuinitas grē ei q̄ supabūda
uit i nob̄ i oī sapia et prudentia: vt notū face
renob̄ sacrm̄ voluntatī sue hm̄ bñplacitū ei
qđ p̄posuit i eo i dispensatiōe p̄lenitudinis
tēpoꝝ instaurare oī a i xp̄o q̄ i celis et q̄ i tra
sūt i ip̄os. In q̄ etiā nos sorte vocati sum̄: p̄
destinati hm̄ p̄positū ei q̄ opaf oīa hm̄ p̄si
liū voluntatī sue: vt sum̄ i laudē glie ei nō nos q̄
an̄ sperauim̄ in xp̄o. In q̄ et vos cū audisse
tis verbū veritatis euangeliūz salutis vestre
in q̄ et credētes signati estis spū p̄missioni s
an̄to: q̄ ē pign̄ hereditati nře in redēptio
nem acquisitionis in laudem glorie ipsius.

Col.1.b.

L